

ברכות - פרק ה' משנה א'

הקדמה: * תפילת שמונה עשרה צריכה להיות עם כוונת הלב ולפנות עצמו מכל מחשבות המטרידות (כמסופר במשנה על חסידים הראשונים)
* אסור להפסיק באמצע תפילת שמונה עשרה אלא מפני סכנת נפשות.

אין עומדין להתפלל – אסור להעמד להתפלל תפילת שמונה עשרה
אלא – רק

מתוך כובד ראש – מתוך הכנעה ויראת שמים

חסידים הראשונים – החסידים של הדורות הראשונים

היו – היו

שוהין שעה אחת – ממתינים שעה אחת לפני התפילה [בבית הכנסת]

ומתפללין – ורק אח"כ מתפללין [כדי לפנות כל מחשבתם ועיסוקיהם קודם התפילה]

כדי – בשביל

שיכוונו את ליבם למקום – שיוכלו לכוון את הלב שלהם להקב"ה [בשעת התפילה]

אפילו המלך שואל – אפי' אם המלך מבקש [כלומר באמצע התפילה בא מלך יהודי ומתענין בשלומן]

בשלמו – בשלום שלו

לא ישיבנו – לא יחזיר לו שלום [אבל דווקא מלך יהודי, אולם מלך גוי שאם לא ישיב לו יסתכן מותר להשיב לו מפני סכנת נפשות]

ואפילו נחש כרוך על עקיבו – אפי' אם נחש מסובב על העקב שלו [הכוונה לנחש לא ארסי שאין בו סכנת נפשות]

לא יפסיק – אסור להפסיק בתפילתו [אבל אם מדובר בנחש ארסי מותר להפסיק]